

عنوان مقاله:

بررسی شاخصه های پایداری اجتماعی دریافت تاریخی محله سنگ سیاه شیراز

محل انتشار:

همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مهدی حمزه نژاد - استادیار دانشگاه علم و صنعت

ساناز لیتکوهی - استادیار دانشگاه پیام نور تهران شرق

آمنه غلامی - دانشجوی ارشد معماری دانشگاه بین المللی عسلویه

خلاصه مقاله:

با شروع انقلاب صنعتی، اختراع اتومبیل و گسترش شهرها، به تدریج نقش عابر پیاده و فضاهای پیاده محور در شهرها و فضاهای شهری کم رنگ شد و از کیفیت فضاهایی باز شهری و پیاده راهها کاسته شد به طوری که هم انسان پیاده و هم طبیعت از عرضه شهرها طرد شدند و فضاهایی که از نظر اجتماعی فعال بودند و امکان ارتباطات چهره به چهره انسانی را درون اجتماع شهر و محله مهیا می کردند به حداقل خود رسیدند که به دنبال آن کاهش امنیت و ایمنی، و روابط اجتماعی، بی هویتی فضاهای محله ای و عدم حس تعلق و از دست رفتن منظر شهری می توان اشاره کرد از ای ن رو دهه ی 1960 بینش و عمل حرفه ای برنامه ریزان شهری پیشرو در جهت تحدید حرکت سواره و احیای مراکز شهری گسترش یافته است . در همین راستا، پژوهش حاضر به بررسی پایداری اجتماعی در محله سنگ سیاه واقع در بافت فرسوده شهر شیراز مبادرت ورزیده است تحلیل آماری (آزمون همبست گی پیرسیون، آزمون تحلیل واریانس) نشان می دهد که بین متغیر وابسته (پایداری اجتماعی) با متغیر مستقل (معیارها) با اطمینان %99 رابطه معنی داری وجود دارد که از بین مولفه های تاثیر گزار بر پایداری اجتماعی به ترتیب، سرزندگی، امنیت و ایمنی اجتماعی، حس تعلق و هویت بر محله تاثیر گذار می باشد و محله سنگ س یاه فاقد پایداری اجتماعی می باشد.

کلمات کلیدی:

پایداری اجتماعی ، هویت و سرزندگی ، حس تعلق خاطر ، امنیت و ایمنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/413980>

